

Ræðsla komin á samgonguna

Tað sæst á øllum brögðum, at ræðsla er komin á samgonguna. 14. September hevur úr at gera við at herja á javnaðarflokkurin fyrri at krógva egnar syndir, sum teir hava framt saman við fólkaflokkinum og sambandsflokkinum.

Men veljarin gloymir ikki so. Tann dagurin kemur, tá hann fer at fella dóm yvir sitandi samgongu, og vonandi er tann dagurin ikki so langt burtur.

Hetta er kortini ikki nóg mikið. Fyri at fáa eina aðra samgongu við javnaðarflokkinum á odda, so skulu núverandi samgonguflokkar missa minst 5 tingmenn, men verri er ikki um teir missa meira. Annað hava teir ikki uppi-borið.

Pauli Ellefsen rennur runt við fólkaflokksmonnum og tjóðveldismonnum og teir taka til takkar við øllum. Fólkaflokkurin av tveimum grundum, tann fyrri, at behalda lógmansstólin til Jógvan Sundstein at sita á, og samstundis at sleppa at pumpa milliónir úr landskassanum út til vinir og kenningar. Seirna grundin er framhaldandi at halda javnaðarflokkinn uttanfyri alla ávirkan og annars fyrri at sleppa at halda fram við ólevnaðinum, sum verið hevur sum ongantíð fyrr.

Teir, sum nú ráða fyrri borgum, eru størstu politisku ónyttur, sum Føroya hava fostað.

Føroya fólk, tað er sagt so ofta, at eitt landsstýri uttan um javnaðarflokkinn



er onki landsstýri, og tí fari eg at heita á alt fólkíð um at fylkjast enn meira um flokk fólksins, javnaðarflokkinn.

Veljari

Hugleiðingar um EEC

Aftur er EEC á skránni. At tað nú skal eita EF, Europeiski Felagsskapurin, er misvisandi og fyrri betur at tekkjast borgarunum. Tað er kapitalurin við sínum lobbyum, ið dominerar hetta felag, og tað er ein litil minniluti av personum. Tann meinigi borgarin hevur næstan onga ella púra onga ávirkan á stýrið í EEC, og europaparlamentið hevur litið og onki at siga, tað skal bert góðtaka alt, ið lagt verður fyrri tað, sum lobbyirnar og embætismennir hava bjórad saman. Íslendingar nevna tað EB = Efnahags Bandalagið. Bretar sum vit nevna tað EEC, sum sigur nógvr greiðari, hvat hetta er fyrri felag, eitt figgjargligt áhugafelag, fyrst og fremst, fyrri kapitalin.

Vit eiga heimsins reinasta sjógv. Og fiski fær EEC altíð brúk fyrri, og tað er avgjort ikki av tilvild. Vit eru øll sjólonð, og havið og fiskivinnan hava altavgerandi tyding fyrri okkum. (Noreg hevur to eisini aðrar tyðandi vinnur, t.d. idnað og olju.)

Øll vit 4 lond skuldu havt eitt betri og stori samarbeiði saman um støðu okkara mótvegis EEC, viðvíkjandi havinu og fiskivinnuni. Samarbeiði á hesum oki er avgjort betri enn sjálvdráttur. 4 lond saman megna nógvr meira, enn hvørt land í sínu lagi í sjálvdrátti. Og EEC er jú 12 lond saman. So kann



Í BRUXELLES:
HVAV SIGUR? ... ENN Í KJAPTIN? ... EINA LOTU? ... IKKI BÍTA??

sjálvsagt eit tóg hvørt av okkum 4 sjólonðum siga: »Eg havi ikki brúk fyrri tykkum. Eg eigi so nógvr rævni, og sjógv, í einum samarbeiði við tykkum bara missi eg, til tykkum onnur 3 sjólonð«. Nei, nei, tað er als ikki tað, talan er um. Tað, sum talan er um, er, at vit 4 skulu við okkara samarbeiði á hesum oki saman samráðast við EEC, um alt sum eitur sjóvinnu og fiskasøla og fiskastovnar og stovnsrøkt, fyrst og fremst.

Okkara og Grønlands støða er ein tvístøða, tí verri. Har eiga vit bara at ignorera, at vit eru í danska kongarikinum. (Av órættum er tað jú eisini). Napoleon Bonaparte, hann nýtti sum kunnugt ta framferð, (og Cesar áðrenn hann, divide et impera, og nógvr, nógvr aðrir herforarar), at hann við sínum heri leyp á figginda herarnar, ein og ein, áð-

renn teir fingur høvi at savnast saman í ein sam-eindan her, tí vann hann so nógvr herstrið. Soleiðis er EEC nú, við sínum samráðingarrátti.

Okkara samlagda sjóoki er sera stórt, sera ríkt, sum vit eiga hvørt sin part av. Tí eiga vit 4 at byrja eitt nýtt samarbeiði á hesum oki, (og um tað er neyðugt, ja so loysa vit føroyingar fyrst, onga tíð betur. Vit mugu og skulu ikki longur verða við skerðan lut av donskum áhugamálum), samráðast saman um sínámillum handils- og tollsáttmálar, sum báðir partar, vit 4 sjólonð øðru megin, og tey 12 í EEC øðrumegin, eru nøgdir við og nøktar okkara og teirra tørvur. Okkara ting og landsstýri og øll onnur mega og skulu ikki vikja ein millimetr í hesum máli.

Sjúrður Joensen

Lasse beinrakin!

Harra blaðstjóri.

Tað hendir ofta í eini samrøðu ella einum kjaki, at lutakarnir fara frá tí veruliga evninum og heingja seg í eitt ella annað smáting, sum onkur av ósketni sigur.

Hetta kann vera tí, at mangan er ilt at halda seg til evnið, sum umrøtt verður. Tí verður orðstýrari settur.

Men tað kann eisini vera tí, at onkur fólir seg raktan, og tí vil »sleppa at tosa um okkurt annað«.

Fyri nakað síðan vildi útvarpsmanningin hava meir í lön, og stóðst nakað av kjaki av hesum. Summi hildu, at útvarpið nyttaði so litið, at fólkíð har onga lön hevði uppiborið!

Øðrum dæmdu útvarpið so væl, at tey hildu, manningin átti at fáa dupluta lön (hesi vóru to fá!!)

Jógvan Arge var tá so óheppin at siga, at útvarpsmanningin fekk ikki meir í lön, enn kokkurin á »Ternuni« fekk.

Mikil rómur stóðst av hesum úttali. Lesarabrevini streymaðu inn til blóðini! Flestu hildu Jógvan vera ógvuliga nasadjarvan, soleiðis at spilla kokkin á »Ternuni« út.

Um útvarpsmanningin fekk meir í lön, minnist eg ikki, men kokkurin á »Ternuni« var ikki blíður!



Lasse Klein hevur gjørt eitt minnilutaálit til lögtingsmálið um upphøggingarstuðul.

Ikki fyrr enn í dag (21/3), nú hetta álit stendur við fullum orðaljóði í Sosialinum (eg sá tilverri ikki »Litlating« í gjárkvøldið, har var hetta fyrri, havi eg skilt), veit eg, hvat tað snýr seg um. Higartil hevur bert verið at hoyrt, hvussu ljótur Lasse Klein skal hava verið í muninum ella við penninum.

Ikki veit eg.

Sjálvandi kundi orða-

ljóðið verið óðrvisi. Men tá hugsað verður um, hvussu orðaljóðið annars er í — og uttanfyri tingsalin, so er hetta ikki verri enn so mangt. Heldur man Lasse Klein hava verið so beinrakin, at menn hava mett, at »pöbilin« mátti fá okkurt annað at hugsa um, og tað tykist hava eydnast væl.

Annars haldi eg, at Lasse Klein sjálvur brúkti hesar snildir, tá hann blásti málið um biðipeningin so nógvr upp, sum hann gjørdi.

ahja!

Samgongan einki hjartalag fyrri føroyingum og tí føroyska

Í Sosialinum verður skrivað, at Pauli Ellefsen og hansara flokkur eru imóti Smyril Line og Føroya-flugvingini.

Tá javnaðarlandsstýrið, sum sat frá 1975 til 1981, fór undir millumlandasigling við Smyril í 1975, hetta uttan at nerva ruturnar hjá skipafelagnum ella nokrum øðrum felag, søu menn, at hetta var ein frálík inntøkukelda hjá landskassanum (les Palleba og Marsonnu).

Smyril byrjaði at sigla við ferðafólki. Í 1979 bleiv henda sigling viðkað soleiðis, at hann kundi sigla við farni eisini, men tá bleiv tað ov nógvr av tí góða hjá fólkaflokkinum og sambandsflokkinum. Hugsar sær til, at landið fór undir at reka eina vinnu, sum bar seg og at ágoðin av hesum lætti um

byrðarnar hjá Palleba og Marsonnu. Nei, hetta var so beint tvørturímóti stevnuskránni hjá teimum báðum áðurnevndu.

So væl gekst hjá Smyrli á hesi rutu, at kauplistarnir í fólkaflokkinum fóru kropp á kroppi til Óla Breckmann um at fáa steðgað hesari rutu beinavegin, og sjálvandi eydnaðist tað. Spekulantarnir í fólkaflokkinum vildu hava allan vinningin einsaamlir.

Um Føroya-flugvingina kann sigast, at tá okur fóru undir hesa flugving var nógvr ferðafolk við á øllum rutunum. At tað so hevur gingið minni væl er eisini at takka sitandi landsstýri fyrri. Tað legði á vanligu borgararnar so stórar byrðar, at hesir, ið vanligu gjalda fyrri seg sjálvar, ikki sluppu tvor-

an fótin, tiansheldur upp at flúgva.

Øll vildu vit ynskt, at úrslitið var betri, men kanska er tað við vilja, at alt hetta er gjørt fyrri at geva dønnum alla flugvingina aftur.

Eisini hetta ætlar samgongan at pilka niður, bert tí tað er føroyskt — og min sann um tjóðveldisflokkurin ikki ger hetta við góðum hugi.

At spæla hund duga tey flestu, men bert tey fægstu fáa lön og »heiður« fyrri tað. Men annað hava vit ikki sæð frá samgonguni, síðani hon kom í eyg-að.

Ráð føroyinga til hennara kann tí ikki verða annað enn »leggjið frá tykkum, so tað kanska kortini vendist aftur, men við øðrum til róðurs.

Suðringur